

the world of elan

smučina
corporate
elan magazine

Place of choice:
Slovenija, Begunje

WWW.ELANSPORTS.COM

elan

smučina

december
2004, št.13

Uvodnik

Spoštovane sodelavke in sodelavci,

dvanajst let mojega dela v Elanu je hitro minilo. Skupaj smo v tem obdobju izdelali in prodali več kot pet milijonov parov smuči, dva in pol milijona snežnih desk in dva tisoč velikih plovil. S temi dosežki je Elan z naskokom vodilna slovenska blagovna znamka, katere niti po ugledu v svetu niti po tržnih deležih v svetu ne dosega nobena druga. Osebno sem zelo ponosen, da sem del tega kolektiva in da sem sam prispeval svoj del k temu uspehu – in želim, da se vsi zavedate svojega doprinosa in da ste nanj ponosni. Zaposleni ste v podjetju, ki je usmerjeno v prihodnost, ki si je postavilo visoke cilje in ki ima vizijo in strategijo, kako te visoke cilje doseči.

Velik del te strategije je vezan na naše konkurenčne prednosti – to pa smo predvsem ljudje, ki smo v Elanu zaposleni in kateri skrbimo, da bo vsak naš proizvod boljši od prejšnjega in boljši od konkurence. Konkurenca nam zavida predvsem znanje in iznajdljivost naših zaposlenih, kar moramo skupaj izkoristiti tako, da bomo vsi zaposleni v Elanu, ki dobro opravljamo svoje delo, sredi meseca dobili tudi finančno potrditev, da delamo za najboljše slovensko podjetje.

Zavedajmo se, da se nič ne bo zgodilo preko noči samo zato, ker bi si mi to želeli – svoje želje moramo skupaj preliti v dejavnosti za dosego ciljev, poslušati in razumeti moramo drug drugega in uspelo nam bo.

Za konec se vsem zaposlenim zahvaljujem za doprinos k relativno uspešnem poslovanju Elana v letošnjem letu in upam na Vaše sodelovanje tudi v prihodnje.

Istočasno seveda želim vsem bralcem teh misli, predvsem pa vsem svojim sodelavkam in sodelavcem veliko osebne sreče v prihajajočem letu – kajti samo osebna sreča zaposlenih zagotavlja podjetju dobre in motivirane zaposlene in s tem dolgoročni razvoj podjetja.

Srečno v leto 2005 Vam želi

Matjaž Šarabon

Predsednik uprave Elan, d.d.

Časopis Smučina

interno glasilo Elanove poslovne skupine

Izdaja:

Elan, d.d.
 Begunje 1
 4275 Begunje na Gorenjskem
 E: info@elan.si
www.elansports.com

Oblikovanje, prelom: GPA d.o.o.

Tisk: Gorenjski tisk, Kranj

Foto: arhiv Elan, d.d.

Uredniški odbor:

Boris Košir, Andreja Rekar, Matjaž Tavčar, Rebeka Lah, Branka Jeraj, Tatjana Justin, Mladen Krmpotič.

Konec oktobra je bila na ledeniku Rettenbach nad avstrijskim Söldnom otvoritvena tekma Svetovnega pokala v alpskem smučanju za ženske in moške. Od Elanovcev so na tekmi sodelovali Sami Uotila (FIN), Dane Spencer (ZDA), Andzej Bank (CZ) in Bernard Vajdič (SLO).

Posebej navdušujočih rezultatov fantje niso dosegli in še vedno imajo najboljše rezultate na treningih, kar dokazuje, da so naše smučke v redu. Sedaj bo potrebno zbrati pogum in tudi v uradnem delu tekmovalni dokazati, kaj zmorejo smučati.

Sicer pa smo dogodek izkoristili tudi za odprtje in inavguracijo Elanovega testnega centra na samem smučišču, ki smo ga opremili skupaj z našimi avstrijskimi kolegi. Center je lep in funkcionalno opremljen ter omogoča izposajo testnih smuči in je hkrati tudi idealen prostor za kakšen manjši sprejem ali dogodek. Sicer pa slike dokazujejo, kakšno je bilo vzdušje v dneh Svetovnega pokala.

Ob tem dogodku nas je v centru obiskalo tudi vodstvo Slovenske alpske reprezentance.

Test center Sölden opening

Matjaž Tavčar

Intervju: Bojan Križaj

Rebeka Lah
Matjaž Tavčar

Bojan, kaj si si še kot profesionalni smučarski tekmovalec predstavljal, da boš delal v življenju?

Vsekakor nekaj, kar je povezano s smučarjijo. Je pa težko. V času svoje kariere smučarji nimajo časa delati še kaj drugega, kot smučati in se pripravljati na tekmovanja. Jaz sem bil pravi umetnik, da sem znal malo koordinirati, včasih so mi pa tudi malo pogledali skozi prste v šoli, da sem lahko zvozil. In se uspel do neke mere šolati. O resnem poklicu pa enostavno nisem mogel takrat niti razmišljati, ker je bila takrat smučarjija pač moj poklic. Dejstvo pa je, da postaja vsak zelo zelo nervozen, ko se bliža konec športne kariere in se pravzaprav začne eno drugo obdobje in moram reči, če ne bi imel pravih ljudi okoli sebe, da jim je uspelo mene spraviti v prave tire, bi bila seveda to "svetovna kriza". Tako sem dobil možnost delati na Japonskem in je bila to sigurno ena moja življenjska izkušnja, ki je bila pravzaprav čisto narobe obrnjena glede na to, kar sem prej počel. Bila je sicer povezana s smučarjijo, ne bi pa tega mogel početi, če bi samo končal fakulteto ali pa kaj resnega študiral. Je bilo pač tako, nujno zlo. Vedno sem pa upal, da bom lahko v življenju počel nekaj, kar bo povezano s smučanjem in to stroko in moram reči, da se mi je vse skupaj kar dobro izšlo.

Tako se že celo življenje ukvarjaš samo z dejavnostmi, povezanimi s smučanjem?

Ma ja. Približno.

Kdaj si prišel nazaj v Elan?

Takrat, ko sem šel na Japonsko, sem najprej delal za obleke firme Phenix. Tam smo naredili nov smučarski center, kjer sem bil direktni, ne bom rekel arhitekt, designer, ampak konzultant, ki je bil kasneje tudi promotor tega, kar mi je dalo možnost, da sem delal v smučarjiji in bil reklamni produkt tega centra. Kasneje sem delal še nekaj časa za eno manjšo japonsko firmo, ki je zaradi recesije na Japonskem propadla. Tako sem se vrnil v Slovenijo. Miha Šter me je povabil, da začnem zopet delati v Elanu. Takrat je bil Elan na kolenih, hrvaški lastniki, noben ni točno vedel, kaj se bo dogajalo, bilo je veliko odprtih stvari iz stečaja, prave perspektive ni bilo videti. Treba je bilo postaviti nove temelje in takrat sem prišel s "polovico zadnjice" na enem stolu nazaj v Elan in smo se začeli malo poganjati in resno delati.

Ali je takrat že obstajala tekmovalna služba?

Na pol. Takrat je bil tukaj še Boštjan Gasser, ki pa je imel zelo zelo slabo dediščino iz naslova Elanovega stečaja. Cel kup dolgov, neplačanih obveznosti, zamer in bolj smo se borili, kako obdržati eno rdečo nit razvoja, kot pa da bi resno lahko konkurirali najboljšim v tekmovalni smučarjiji. Mislim, da se je stvar povsem obrnila takrat, ko je Slovenija zopet prevzela lastništvo Elana. Takrat so tudi meni dali, ne čisto direktno, vedeti, da ne morem sedeti na pol stola in naj se odločim ali bom sedel cel tukaj in resno delal ali pa me pravzaprav ne rabijo in dejansko to, kar delam, je "full time job" (op.p. delo s polnim delovnim časom), včasih je polni delovni čas še premalo. Tako te stvari tudi kot take jemljem in skušam biti profesionalen do svojega dela.

Kakšne dejavnosti obsega tekmovalna služba?

Ja, to je pa zelo širok spekter. Na eni strani je najprej treba prepričati ljudi v hiši, da kot podjetje, ki se ukvarja s proizvodnjo izdelkov za šport in prosti čas, rabimo tekmovalni rezultat zaradi promocije in marketinga, kjer se naš izdelek pojavi kot konkurenčen, ugoden, inovativen in športni rezultat je eden pokazateljev, da se v podjetju pravilno dela. Športni rezultat je tudi tisti, ki kupce prepriča, da je

podjetje zdravo, da je prepričalo vrhunske tekmovalce, da ima vrhunski proizvod in da je pripravljeno in sposobno narediti vrhunski izdelek. Tako tekmovalna služba skrbi za izdelek kot tak, da je, ne samo konkurenčen drugim, ampak boljši. Mi moramo biti korak pred časom, da lahko prepričamo vrhunske tekmovalce in da imamo dovolj časa, da z njimi in lastnimi preizkuševalci smuči testiramo in vidimo, ali je material vrhunski in konkurenčen na tekmah in pri končnih uporabnikih. Ko to naredimo, so tekmovalci tisti, s katerimi komuniciramo. Tukaj imamo nekoliko zvezane roke, kajti, če bi bilo po mojem, ta žakelj z denarjem ne bi bil nikdar dovolj velik in bi lahko investirali neomejeno. Jasno to ne gre. Tako je vedno vprašanje, kam in do kod investirati, kateri so tisti tekmovalci in kako to narediti dovolj premišljeno, v povezavi s prodajno službo, ki smatra določene trge za prioritete. Ne smemo pozabiti, da je sodelovanje tekmovalne službe pomembno zaradi pospeševanja prodaje, iskanja lokalnih herojev, ki pravzaprav pospešijo in dajo določenemu trgu določeno težo, vse z namenom, da bomo tam več prodali. Če bomo več prodali bomo imeli več denarja, več denarja bomo lahko vložili v tekmovalce in imeli še boljše rezultate.

Ali se, ko gledaš tekme svetovnega pokala, primerjaš z današnjimi tekmovalci?

Ne, da me je čas povozil, ampak absolutno se ne more moja vožnja primerjati z današnjo tehniko. Smučarska tehnika je bila v mojem času drugačna in takrat smo mi smučarski industriji diktirali razvoj materiala. In na osnovi smučarske tehnike in naših želja so se razvijale smuči in tudi čevlji. Sedaj, s carving geometrijo smuči in novo tehnologijo, je smučarska industrija spremenila slog smučanja do take mere, da to nima z našo smučarijo nič skupnega. Jasno, nas pa tudi kosti malo bolj bolijo in tudi ni več toliko energije in eksplozivnosti pri smučanju kot nekoč. Seveda še vedno zelo rad smučam in tudi z novo tehniko se počutim na smučišču povsem suverena.

S katerimi športi se ukvarjaš, ko se rekreiraš? Kako naj se pripravimo na smučarsko sezono?

Smučarija je še vedno prvi šport zame. Če le najdem minuto časa poiščem, kje so najboljši pogoji in grem smučat. Čeprav imam tudi glede na službo, ki jo opravljam veliko možnosti za smučanje, se smučarije še nisem naveličal in mislim, da se je nikoli ne bom. Sicer pa zelo rad igram tenis, pa ne da bi tekmoval, ampak me šport pritegne kot tak. Šport je pač ena stvar, s katero se zelo zelo rad ukvarjam. Sem pa pri tem precej časovno omejen. Rad se tudi s kolesom poganjam po gorah.

Največja napaka ljudi je, da gredo kompletno nepripravljene smučati. Ravno telesna nepripravljenost je kriva za poškodbe pri smučanju in drugih športih. Prav časovna analiza poškodba kaže, da je največ poškodb na smučanju na začetku sezone. Zato fitness, kakšna ura rekreacije, kakšna ura teka, sklece in počepi niso odveč. Ne samo, da olajša smučanje, ampak s tem človek naredi nevede zase največ.

Ali tudi kaj kuhaš?

Prav za Martinovo sem spekel doma neverjetno dobro gos, ki sem jo naredil po receptu mojstra Tončka iz Gostilne Kunstelj in moram reč, da se bom jaz te kuharice še naprej držal.

Kaj pa želiš našim bralkam in bralcem ob božičnih in novoletnih praznikih?

Težko rečem posameznikom v Elanu, da naj se imajo fino in naj uživajo. Predvsem želim podjetju in vsem skupaj, da bi s skupnimi močmi in skupnimi napori, s skupno voljo in pa znanjem uspeli svetu pokazati, kaj znamo, kaj smo sposobni in to spremeniti v krasne poslovne rezultate.

Elan regata

4.11. – 7.11.2004

Branka Jeraj

Nič ni šlo narobe ... kako le? V slabo voljo nas ni spravila niti manjša nesreča avtobusa na poti v Zadar, kar je povzročilo pozen prihod v četrtek zvečer. V petek zjutraj je iz Zadra izplulo 10 jadrnic Elan 31. Vsi so bili že kdaj na jadrnici, seveda, a marsikdo je prvič dejansko jadrал. Ta vikend je bil prav enkrat za to. Prvi dan nam z vetrom ni bil naklonjen. Vendarle je sonce posijalo, dan je bil lep, raztegnili smo jadra in zapluli proti Ždrelcu. Po kaki uri lovljenja vsaj nekaj vetra v jadra smo le te zložili, vžgali motorje ter zapeljali pod mostom na drugo stran Ugljana. Topla voda nas je nekatere zvalila, da smo še enkrat zaplaval, potem pa smo se podali na ogled slanega jezera v Uvali Mir in za tem na Sali. Z regato ta dan ni bilo nič, lahko pa bi ocenjevali tekmo v namiznem nogometu po večerji, v kateri so se nekateri izkazali za prave profesionalce.

Sobota je bila tisti dan. Start regate ob 11. uri. Začeli smo zares. Skozi Proverso, do konca Komatov okoli nazaj na Žut. Veter je zapihal tudi do 23 vozlov, kar je naše barčice pognalo skozi kanale. Dan ne bi mogel biti boljši. Vse je bilo: prekrasno okolje, sonce, nekaj dežja, nekaj padcev vetra potem spet sunki – vsi člani posadk so imeli polne roke dela. Vsakdo je imel svojo zadolžitev na barki in pri takem vetru je bilo delo vsakega člana posadke pomembno in je vplivalo na končno uvrstitev. Kdor ni poznal občutka, ko ti veter napolni jadro, ko se barka nagne toliko, da moraš jadro popustiti, skrajšati in obrniti barko v veter, ga je dojel na ta dan. Ekipi kvalitete in mizarke delavnice sta se istočasno pripeljali skozi cilj, tretja pa je bila ekipa tehnologije. Na pomolu na Žutu so vsi hiteli pripovedovati o svojem doživljanju, obrazi so bili utrujeni, a nepopisno zadovoljni in lahko rečem, da ni bilo nikogar, ki bi lahko rekel, da je bilo dolgočasno. Na podelitvi nagrad je bilo vzdušje na vrhuncu. Zmagovalci smo bili vsi.

V nedeljo zjutraj smo zopet raztegnili jadra na naših barčicah ter zajadrali nazaj proti Zadru.

Zaključili smo naše popotovanje rahlo utrujeni, a zadovoljni ter polni neopisljivih vtisov.

V letošnjem letu smo se odločili, da bomo v sodelovanju s podjetjem Skipass iz Kranjske Gore organizirali Elanov smučarski dan na snegu oz. da bomo na otvoritev sezone povabili vse, ki bi si to želeli. Z zbiranjem prijav smo tako v Elanovih športnih trgovinah pričeli že v začetku oktobra in prav vsak kupec ali samo naključni obiskovalec je bil seznanjen s ponudbo za smučanje na več kot 3.000 m visokem ledeniku Mölltal v Avstriji. Za samo 9.900 sit smo pripravili enodnevni aranžma, ki je vključeval avtobusni prevoz, smučarsko karto, testiranje najnovejših Elanovih smučí in snežnih desk, svetovanje Elanove demo ekipe, da pa bi dogodek še dodatno popestrili, smo k sodelovanju pritegnili tudi Milko, Mobitel in Petrol, ki so prispevali bogate nagrade in darila za vse udeležence.

Odziv v posameznih trgovinah je bil res neverjeten, tako da smo morali s pobiranjem prijav zaključiti že po treh tednih, številka je namreč narasla na petnajst avtobusov oz. približno 800 ljudi, kar pa je pri omejeni količini testnih smučí in ostale ekipe pomenilo tudi sam vrh. Organizacijsko in logistično zahteven projekt, pa kljub vsemu ni potekal brez težav, saj smo morali dan prej, zaradi slabe vremenske napovedi in pomankanja snega, dogodek odpovedati. Vsi, ki smo sodelovali pri projektu, smo le s težavo sprejeli to odločitev, saj smo morali v zadnjih hipu obvestiti vse prijavitelje, da Elanov smučarski dan odpade. Kljub razočaranju posameznikov smo vedeli, da ravnamo prav, saj smo želeli prav vsem omogočiti optimalne in varne pogoje za smučanje.

Sprva je kazalo, da nam zaradi zasedenosti smučišča ne bo uspelo dobiti novega datuma, na koncu pa se je le izkazalo, da je 13. november nov dan za odhod. In res. Prvi avtobus je iz Murske Sobote odpeljal že ob 4.30, nato pa so se zvrstili tudi avtobusi izpred ostalih Elanovih trgovin. Ustavili smo se še na becinskem postajališču Hrušica, kjer smo prevzeli karte, nato pa nas je pot vodila mimo Spitala proti Lienzu do vasi Flattach, kjer smo že zagledali tablo 'Mölltaler Gletscher'. Postopoma so se avtobusu razvrščali na parkirišču, najbolj navdušeni pa so že čakali vlakec, ki jih je popeljal do kabinske žičnice. Že na prvi postaji smo ugotovili, da vremenske razmere niso najboljše, ko pa smo prišli na sam vrh, so se naše slutnje samo še uresničile. Megla, sneg in močan veter so iz restavracije IceSee, kjer smo imeli rezervirano za Elanove goste in kjer se je vršila izposoja smučí, pritegnili k smučanju samo najbolj pogumne. Ostali smo raje ostali na toplem, kjer je bilo nadvse živahno in zabavno. Nekateri bolj, drugi manj, so plesali ob zvokih najnovejših uspešnic, drugi so uživali v družbi s prijatelji, marsikdo pa je v pričakovanju po lepšem vremenu nestrpno strmel skozi okno. Kot pa se za ledenik spodobi, se je vreme iz ure v uro poslabševalo in na koncu smo ob majajočih se gondolah le s težavo sestopili z gore. Na srečo se nikomur ni zgodilo nič in prav vsi so se znašli na svojih avtobusih.

Vreme nam jo je resnično zagodlo, pa vendar so ljudje spoznali, da smo storili vse, kar je v naši moči, da bi bil, za večino prvi dan na snegu, nekaj posebnega. Ekipa Boštjana Gašperšiča je svoje delo opravila fantastično.

Priskrbeli so skoraj 200 parov smučí in snežnih desk, ki so jih izposojali člani izkušene Elanove demo ekipe vsem novostim željnim smučarjem. Zahvalil pa bi se tudi vsem vodičem oz. posameznim prodajalcem iz Elanovih trgovin, ki so prevzeli odgovornost za celoten avtobus in jim posredovali vse potrebne informacije. Skoraj vsi so se

prvič spopadli s to preizkušnjo, ki pa jim je odlično uspela. Izkušnje, ki so jih tako pridobili, jim bodo, nam bodo, še kako prišle prav pri organizaciji naslednjega dogodka 8. januarja 2005, na smučišču Višarje/Trbiž. Dogodek bo še večji, še boljši, še bolj zasnežen in vabljeni prav vsi ljubitelji belih poljan.

Elanov smučarski dan – ekstremne razmere

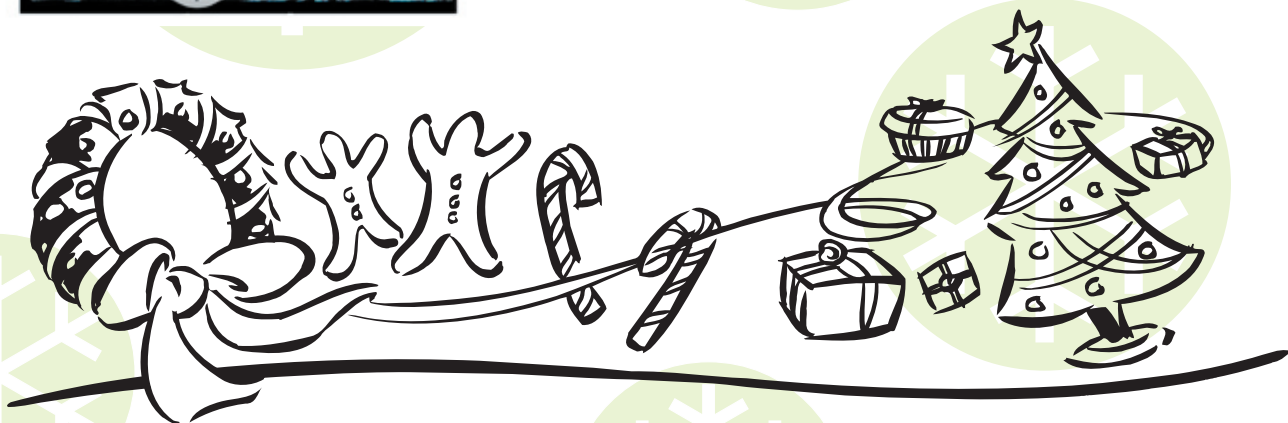
Miran Razoršek

**Veliko zimskih užitkov,
prijetne božične
praznike ter zdravja,
uspehov in sreče
polno leto 2005 vam
želi uredniški odbor.**

Uprava Elana, d.d. je sklenila, da se finančna sredstva, namenjena novoletnim čestitkam za leto 2005, namenijo Zvezi društev za cerebralno paralizo Slovenije – Centru Sonček Kranj.

Sankaška polka

Ansambel bratov Avsenik

Zima bela starka je snega nasula,
drevje v bele čevlje zopet je obula.
Z belo je preprogo, travnik pogrnila
a veseli potok ves leden molči.

Ptički pa na vejah, žalostno čebļjajo,
niso nič veseli, nič se ne igrajo.
Le mladina vriska, sanke že pripravlja,
glej snežen možic že za vasjo stoji.

Fantič mlad prisanka se, šc izza ovinka,
a za njim boječe se, stistka mala Tinka.
Tam na koncu za vasjo, danes je vse živo,
vsa mladina sanko se, zima je že tu.

Navodilo za pripravo praznične večerje oziroma kosila za 4 osebe:

Telečja pena s pistacijami in kaprami

- 30 dag telečjega mesa
- 10 dag masla
- 5 dag korenčka
- 5 dag čebule
- 0,05 l sladke smetane
- 3 dag pistacij
- 2 dag kaper
- sol
- poper
- konjak

Telečje meso s koščkom masla in z zelenjavo zdušimo, zmeljemo v multipraktiku, dodamo maslo, sladko smetano, sol, poper, konjak, pistacijo in kape. Maso nadevamo v podolgovat model in ohladimo. Ohlajeno zvrnemo na desko, poljubno narežemo in dekoriramo,

Goveja juha z jajčnim royalom

Juhico znamo vsi skuhati.

Jajčni royal

Na eno jajce damo 0,05 l mleka in žvrkljamo, dodamo sol in sesekljan peteršilj, vlijemo v pvc vrečko, zavežemo in skuhamo v vodi, da zakrknje. Ko je kuhano (cca. 10 minut) potopimo v mrzlo vodo, da se ohladi. Narežemo na kockice in damo v juho tik pred serviranjem.

Puranov zrezek po florentinsko

- 40 dag puranovih zrezkov (2 zrezka po 20 dag)
- 0,05 dag pršuta
- 0,02 dag svežih špinačnih listov
- 1 kom sveže rdeče paprike
- 2 jajci
- 0,10 dag moke
- 0,15 dag drobtin
- olje za cvrenje.

Zrezke potolčemo, da so čim večji, damo rezino pršuta, špinačo in na trakove narezano rdečo papriko, zavijemo v rulado, zašpilimo z zobotrebcom, spaniramo po dunajsko in ocvremo. Ocvrte ruladice narežemo na kolobarje in jih dekorativno naložimo na krožnike. Zraven priložimo žličko kisle smetane.

Svinjska ribica s suhimi slivami

- 40 dag svinjske ribice
- 0,15 dag suhih sliv
- 0,05 l olja
- 0,02 moke
- sol

Iz ribice narežemo medaljone (cca. 4-5 dag) in jih narahlo potolčemo, solimo, pomokamo in damo na vroče olje, s pomokano stranjo navzgor. Opečemo z obeh strani, dodamo suhe slive (brez koščic) in zalijemo z juho ali vodo. Podušimo, da se omaka zgosti in da je meso prepečeno.

Sirovi štruklji

Najbolje je, da kupimo že gotove. Poljubno zelenjavo skuhamo in zabelimo z maslom.

Solata

Motovilec naberemo na vrtu, seveda, če smo bili v jeseni pridni in smo ga posejali in pokrili.

Pannacotta (panna – smetana, cotta – kuhana)

- 0,75 l sladke smetane
- 3 lističi želatine
- 0,05 dag želatine v prahu
- 12 dag sladkorja
- 2 stroka burbonske vanilije
- 3 žlice ruma

Smetano, sladkor in vanilijo segrejemo do vrelišča, dodamo v mrzli vodi namočeno in ožeto želatino ter rum. Če uporabljamo želatino v prahu, tej dodamo samo malo mrzle vode, da se napne. Še vročo nalijemo v poljubne modelčke in postavimo v hladilnik za 5-6 ur. Modelček postavimo za minuto v vročo vodo in sladico zvrnemo na krožnik. Polijemo z vročimi gozdnimi sadeži, ki smo jih skuhali z dodatkom sladkorja in vanilije.

Pa dober tek!

Kuharski mojster Brane in njegov predlog praznične večerje

Tatjana Justin

Tudi kuharskega mojstra Braneta poznamo vsi, saj vsak dan z bogato ponudbo poskrbi za naše prazne želodčke. Prosila sem ga, naj nam zaupa predlog praznične večerje oziroma kosila. Moramo priznati, Brane se je res potrudil in nam zaupal naslednji predlog menija.

Telečja pena s pistacijami in kaprami

* * * * *

Goveja juha z jajčnim royalom

* * * * *

Puranov zrezek po florentinsko

Svinjska ribica s suhimi slivami

Pečen sirov štrukelj

Zelenjava na maslu

* * * * *

Motovilec z jajčkom

* * * * *

Pannacotta z gozdnimi sadeži

Prosti čas naših delavcev

Andrejine slaščice

Andrejka Kristan je že 20 let zaposlena v programu smučič. Poleg spretnosti pri tiskanju smučič zelo dobro obvlada tudi peko. V njeni kuhinji vsak dan diši po svežem kruhu, zelo rada pa se loti tudi slaščic, potic, tort in piškotov.

Tokrat se je potrudila prav zares in spekla slastne piškote. Obenem pa nam je zaupala tudi njihov recept.

Piškoti

Potrebujemo:

- 1 kg moko
- 1 pecilni prašek
- 4 cela jajca
- 30 dag sladkorja
- 1 vanilij sladkor

Jajca, sladkor in vanilij sladkor najprej penasto umešamo, potem pa počasi dodajamo moko s pecilnim praškom.

Ko je testo narejeno, ga za cca. 30 minut postavimo v hladilnik.

Piškote pečemo pri temperaturi 190°C 10-12 minut.

Marmeladni nadev:

Marmelado je potrebno segreti, da postane tekoča.

Kremasti (kremni) nadev:

- 3 žlice margarine
- 3 žlice sladkorja v prahu
- 1 celo jajce
- 2-3 žlice kakava
- rum po okusu

Orehovi rogljički

Potrebujemo:

- 30 dag moko
- 10 dag masla
- 2 celi jajci
- ščepec soli
- 10 dag orehov

Narejeno testo naj počiva v hladilniku 1 uro.

Rogljčke pečemo na 190°C 10-12 minut.

Piškote in rogljičke lahko okrasimo tudi tako, da jih pomočimo v čokolado.

Za čokoladni preliv potrebujemo:

- 10 dag jedilne čokolade
- 10 dag margarine

Sestavine stopimo, nad paro, da postanejo tekoče, jih zmešamo in pomočimo vanje piškote, rogljičke. Po želji jih lahko posujemo še z mrvicami, bonbončki, skratka, prepustimo se domišljiji.

Sestavine:

- 25 moke Farina (lahko tudi navadna)
- 30 dag sladkorja
- pecilni prašek
- žlic vroče vode
- rum po okusu
- limonina lupina

Testo:

- 40 dag moke Farina
- 2 dag kvasa
- 1 celo jajce
- ščepec soli
- mleko
- 1 žlica margarine ali masla

Maso razpolovimo, v eno polovico dodamo kakav.
Pečemo pri temperaturi 190°C približno 20 min.

Skutni nadev:

- 1 kg skute
- kisla smetana
- 1 – 2 celi jajci
- sladkor po okusu

Orehov nadev:

- 30 – 50 dag orehov poparjenih z mlekom
- vanilin sladkor
- limonina lupina
- rum po okusu

1. Testo razvaljamo, tako da gleda čez pekač, da potem lahko pokrijemo biskvit.
2. Po testu namažemo del skute, del orehovega nadeva, položimo svetlo pecivo, ga navlažimo z mlekom, lahko dodamo malo ruma, pa nato spet orehov nadev, skuta, temen biskvit, pa navlažimo z mlekom, pa skuta in orehi.
3. Potem pa s preostankom testa pokrijemo zložene sestavine, premažemo s stepenim jajcem in damo v pečico. Pečemo na 190°C, cca 1 uro.

Brez skrbi, vsi izdelki so preizkušeni in testirani na več različnih uporabnikih, ki so pokazali visoko zadovoljstvo, zato kar veselo predpasnik okoli pasu in na delo. Pa veliko uspeha in pa dober tek.

Biskvitna potica

Tatjana Justin

Kdo ne pozna Lojzke Pernuš? Vsak, ki je že kdaj stopil v Elanovo trgovino, je sigurno spregovoril z njo, saj je trgovka z dušo in srcem.

Poleg trgovanja se zelo rada ukvarja tudi s peko peciva in pa z izdelovanjem aranžmajev za različne priložnosti. Naj bodo to novoletni, velikonočni ali prvo novembrski, vsak je nekaj posebnega, vsak je unikat.

Za svoje izdelke uporablja predvsem dobre ideje, ki jih dobi na sprehodu ali izletu. Nabere zanimive korenine in koreninice, kamne, veje, storže, listje in tudi travo.

Pri izdelovanju se vedno prepusti domišljiji. Vsako leto pri Lojzki lahko vidimo različne barvne kombinacije. Za letošnji novoletni čas se je po lanskoletni modro-srebrni kombinaciji odločila za "modno" rdečo-oranžno kombinacijo.

In kaj potrebuje za njene male umetnije? Lojzka uporabi gobo za cvetličarje, zelenje (cipresine, smrekove vejice), okrasne bunke različnih barv, mah, različne cvetove, raznobarvne folije, barve in spreje. Prav pridejo tudi škarje, lepilo, sponkač in nož. Obvezno moraš imeti nekaj časa, nekaj dobre volje in nekaj spretnih prstov. Ko začneš z aranžmajem, se samo prepustiš svoji domišljiji, dodajaš, odvzemaš, barvaš, lepiš, režeš in na koncu dobiš svoj čudovit aranžma.

Izdelane aranžmaje lahko uporabimo za različne priložnosti, v različnih letnih časih, skratka vseskozi.

Torej prepustite se domišljiji, uporabite stvari, ki so vam na dosegu rok in ustvarjate svoje unikatne aranžmaje, ki bodo poželi veliko občudovanj.

Lojzka in novoletni aranžma

Tatjana Justin

Ravnanje z odpadki v Elanu

Ekolog: Aljoša Avsenek

V diviziji zimski program smo v lanskem letu odstranili približno 1450 ton odpadkov kar nas je stalo cca. 199.000 € oz. 46.500.000 SIT. Te številke in spoznanje odgovornosti do okolja nas je spodbudilo, da je potrebno nekaj storiti. Zato smo začeli uvajati ločeno zbiranje odpadkov, katere lahko predelamo oziroma kako drugače koristno ponovno uporabimo in s tem razbremenimo okolje in znižamo stroške odvoza na deponijo in uničenje. Prav tako smo se odločili za začetek pridobivanja standarda ISO 14001, ki nam bo s svojim sistemom pomagal priti do cilja, ki smo si ga zadali in to je čim manjše obremenjevanje okolja in zmanjševanje stroškov odvoza odpadkov. Da pa bomo dosegli cilj, ki smo si ga zadali, bo potrebno vložiti veliko dela in sodelovanja vseh zaposlenih v družbi Elan. Dosledno je treba upoštevati navodila o razvrščanju in zbiranju odpadkov po frakcijah.

V Elanu nastajajo naslednje skupine odpadkov:

- **Nenevarni.** Sem spadajo mešani komunalni odpadki in delci plastike. Te odpadke nam odvaža komunala Radovljica, prevzema pa Jeko-In.
- **Nevarni.** Sem spadajo izrabljene kemikalije, odpadna embalaža onesnažena z nevarnimi snovmi, razni mulji barv in lakov, čistilne krpe in podobno. Te odpadke nam odvažajo pooblaščen zbiralci in predelovalci nevarnih snovi.
- **Odpadki,** ki jih kurimo v lastni kurilni napravi. Sem spadajo razni lesni ostanki in tehnološki odpadki za katere imamo dovoljenja, da jih lahko kurimo.
- **Reciklirni odpadki.** Sem spadajo vsi odpadki, ki se dajo ponovno uporabiti kot na primer kovine, nekatere vrste plastike, karton, brusni kamni, ...

Način zbiranja odpadkov:

Posoda	Vrsta	Barva	Namen zbiranja
Zabojujnik 80-240 litrov, prekucnik	Mešani komunalni odpadki	Zelena	Odvoz na deponijo Logatec
	Delci plastike	Modra	Odvoz na deponijo Mala Mežakla
	Odpadne čistilne krpe onesnažene z nevarnimi snovmi	Rdeča	Odvoz na okolju prijazno uničenje
	Odpadki, ki jih kurimo	Rjava	Kurjenje odpadkov v lastni kurilni napravi
Kovinska košara	Odpadni karton	–	Reciklaža
7 kubični kontejner	Odpadne kovine	–	Reciklaža
Plastični kontejner	Embalaža onesnažena z nevarnimi snovmi	–	Uničenje
200 litrski sodovi	Izrabljene kemikalije	–	Uničenje
Stiskalnica	Odpadna folija	–	Reciklaža

(Ne)srečna 13

Rebeka Lah

Kot ste verjetno že opazili, je pred vami 13. številka Smučine. Srečna? Pa pogledjmo.

Verjetno ni potrebno posebej poudariti, da vraževernost obstaja, odkar obstaja človek. Nekatera vraževerja se prenašajo po generacijah kot del ljudskega izročila, zakoreninjenih navad, nekatere pa nastajajo v našem vsakdanjiku in so plod človeške nemoči, strahu, pomanjkanja samozavesti, pa tudi želje po tolažbi, pomiritvi, ali bolje: dajejo večji občutek varnosti, trdnosti, boljše, samozavestnejše počutje in s tem boljše kakovost življenja. Marsikateri posameznik si v tej pozitivni plati vraževerja nabere del energije, ki jo potrebuje za vsakodnevne aktivnosti. Kljub realnosti, objektivnosti, ki jo ponuja doba znanosti, posameznik verjame v nekatere vraže in jih upošteva prav zaradi omenjene pozitivnosti, ki ga napolni z dodatno energijo in voljo.

Vraževerja se v glavnem vrtijo okoli sreče in zdravja, ki ju prinašajo različni predmeti (talismani, okraski v avtomobilih, za katere vozniki upajo, da jim bodo prinesli varnost in odgnali nesrečo), simboli, pojavi (utrinek), osebe (dimnikar), rastline (štiriperesna deteljica), živali (pikapolonica), navade, šege (dejavnosti ob rojstvu otroka), dogodki (razbiti kozarec naj bi prinašal srečo) ipd. Na drugi strani pa ne moremo mimo dejstva, da obstajajo vraževerja, ki s srečo ne sodelujejo najbolje, na primer črna mačka, ki prečka cesto, hoja pod lestvijo, ... Take označitve se drži tudi število 13, še slabše je, če se pojavi s petkom – petek 13. V literaturi sem zasledila, da trinajstica v vseh časih in kulturah le ni vedno prinašala nesreče. Navaja se namreč, da je bilo veliko dogodkov, pojmov in usod povezanih s srečno 13. Torej še ni vse izgubljeno. Sploh pa ne, če upoštevam način nastanka vraževerij, ki poenostavljeno izgleda nekako takole: če se je komu, ob prisotnosti kakšnega predmeta oziroma ob kakšnem dogodku, nekaj dobrega/ slabega zgodilo, je to posplošil v vražo in ji sveto sledil. Po tej logiki bi lahko marsikdaj razglasili trinajstico za srečno, saj sem prepričana, da se mnogo lepih stvari zgodi tudi v povezavi s tem magičnim številom.

Naj zaključim z indijsko mislijo: kljub temu, da je človek bil in bo ostal vraževeren (kar je tudi prav), mislimo pozitivno, opazujemo le dobro in lepo, verjemimo le pozitivnim vražam, za zlo in temne plati življenja pa se ne menimo, ker to 'umaže' dušo. Tako nam tudi še tako nesrečna 13 ne bo prišla do živega.

Ali veste?

Danes pravimo ljudem, ki jih je strah številke 13 **triskaidekafobiki**.

Pomočnika

Srečata se kolega Janez in Miha.

“Kako se kaj imaš Janez,” reče Miha, “da si tako nekam poklapan?”

“Veš, včeraj sem šel na eno pivo v bar, pa sem zagledal eno zelo prikupno svetlolasko, ki me je zapeljivo gledala. Stopil sem do nje in kmalu sva bila pri njej doma v stanovanju. Ravno, ko sva se začela malo poljubljati, je zazvonil telefon in ženska reče: 'daj, hitro začni pomivati okna, moj mož bo vsak trenutek tu.'

In res mož pride, ženska pa me predstavi kot pomivalca oken in tako sem pomil vseh sedem oken, pa še so me prosili, če pobrišem prah z omar.”

“Ali je bilo to v bloku na Prešernovi ulici,” vpraša Miha.

“Ja, ja, ja, kako pa to veš?”

“Zato, ker sem jaz pred dvema dnevoma tam štiri ure likal!”

Šala

Blaž Dobravec – lepa beseda lepo mesto najde

Andreja Rekar

V tej številki Smučine vam predstavljamo mladega sposobnega sodelavca iz proizvodnje smuči, Blaža Dobravca, lesarskega tehnika, doma z Blejske Dobreve. Zanimiv in prijazen fant je bil moj sogovornik prav iz posebnega razloga. Tisti, ki ga dobro poznate, boste verjetno pomislili, da je glavni razlog za debato njegova zanimiva izbira barve las, ki jo Blaž zamenja večkrat na leto. Pa ste se zmotili, kajti povod za intervju je javna pohvala njegovih sodelavcev. Pa to še ni vse. Blaž za to javno pohvalo sploh ne ve – pravzaprav je za to izvedel ta trenutek, ko je prebral te vrstice. **PRESENEČENJE!!!**

Podpisani sodelavci izrekajo pohvalo svojemu nadrejenemu, **Blažu Dobravcu.**

Pravijo, da bi bil lahko v zgled ostalim vodjem. Označile so ga kot vodjo, ki res prisluhne njihovim problemom, svetuje, zna organizirati delo in kot je dodala sodelavka, podaja čustveno moralo vsem, da se ne prepirajo med sabo in ne ustvarjajo napetosti. Ima avtoriteto na podlagi svojega dela in prijaznosti in ne povzdiguje glasu. Delo Blaža Dobravca je dokaz, da lepa beseda odpira železna vrata!

STEVIC NILENA
DARIČJEVIČ MILEVUK
PARČEVAJNIN SLAVICA
BARIČ MIKA
DENIS ALIJIĆ
DAVID NEMEČEK
DELIĆ ASTRID
ŠKOFIĆ KAMILA
KUNJO
PETERČIČ ROBERT
BUČAR JURE
MURUČ JADVANA

Kot boste lahko ugotovili med prebiranjem teksta, je Blaž zelo zgovoren in moram priznati, da je bilo zelo prijetno in zanimivo klepetati z njim. Med pogovorom je namreč postregel s hudomušnimi pripombami ter zanimivimi "štorijami". **Pravi, da ga prijatelji kličejo Lui – nisem smela vprašati zakaj, zato ga vprašajte kar sami. Glede na to, da pa ga res poznamo po tem, da si večkrat zamenja barvo las, me je zanimalo, kakšna je njegova naravna barva las?**

"Mislim, da so moji naravni lasje svetlo rjave barve (ni bil čisto prepričan! o.p.). Prvič sem se pobarval leta 1993, še preden sem bil zaposlen. Bil sem že zelen, pa rdeč in moder, rumen, zdaj sem siv ... Zgodi se tudi, da imam več barv hkrati."

Za modro barvo las je bilo krivo rojstvo tvojega sina Juša, kajne?

"Ja, čisto zares. S prijatelji smo stavili, da se bom pobarval na modro, če bo sin oziroma pinki, če bo deklica. Rodil se je na novo leto 2003, torej 01.01., in ko sem prišel na obisk v porodnišnico, bi mojo Uršo skoraj kap, ko me je zagledala. Seveda, takrat sem bil že ves moder v glavo (haha)!"

Veliko zgodbic se je nabralo tudi v tem času, odkar si zaposlen v Elanu! Koliko let je že od tega?

"Letos je bilo 10 let, se pravi, da sem se zaposlil leta 1994. Spomnim se, da je bilo konec aprila. Delal sem dan ali dva, potem pa so bili prvomajski prazniki in sem bil že doma – prosti dnevi (smeh). Ob tem času sem vsako leto sodeloval pri organizaciji prvomajskega kresa. Vedno smo s prijatelji naredili pravo žurko, še posebej je bila zanimiva budnica za naše vaščane. K nam ni prišla igrat godba na pihala, pač pa smo se fantje na prvomajsko jutro po vasi vozili z motorjem – da je bolj ropotalo, smo jim sneli dušilce izpuhov. Prav tisto leto, ko sem začel v Elanu, sem z motorjem padel in si poškodoval oko. Tako sem naslednji dan prišel na delo z otečenim očesom in vsi sodelavci so me kar malo čudno pogledovali. Seveda, nihče ni pomislil na drugega kot na to, da sem jo staknil pri pretepu. Takoj so me označili za pretepača."

Prepričana sem, da si v teh letih dela vsem tistim, ki so te imeli za pretepača, dokazal, da se motijo! Sicer pa verjetno nisi takoj postal "majster" v proizvodnji smuči?

"Ne, seveda ne. Najprej sem začel v metalni. Spominjam se, da smo na roko oz. "na pilo" brusili pete smuči. V enem letu sem postal vodja linije metalne, zadnja tri leta pa delam na delovnem mestu skupinovodja. Zdaj sem odgovoren za stroškovno mesto E1 – končna obdelava smuči."

To pomeni, da je Marjeta Dežman tvoja šefica?

"Ja, Marjeta Dežman, vodja procesa obdelave smuči, je moja šefica že od vsega začetka. Lahko povem, da je sicer ful stroga, ampak, če se hočeš učiti in si priden, ti z veseljem pomaga. Tudi meni je in zaradi dobrega sodelovanja zadnji dve leti opravljam še dela in naloge njenega namestnika! Sicer pa se s svojimi sodelavkami in sodelavci zelo dobro razumem in se v njihovi družbi tudi dobro počutim."

Kako bi ocenil sebe kot šefa? Kakšen je tvoj način vodenja?

"Držim se načela, da lepa beseda lepo mesto najde. Zdi se mi, da je zelo pomembno, kako nekemu poveš določeno informacijo. Če izbereš prave besede, jih poveš na normalen način, potem delavca lahko prepričaš v nekaj brez prepričevanja. Tega se držim in moram priznati, da mi kar dobro uspeva. Zdi se mi, da mi organizacija in komunikacija ne predstavljata težav. Včasih je potrebno počakati, da se določena stvar umiri, šele po tem jo začneš reševati – na lep način. Res je, da so moški manj občutljivi kot ženske. Pri moških poveš direktno, pri ženskah pa po ovinkih, da niso prehitro užaljene. Se pa najdejo dnevi, ko tudi sam popenim zaradi določenih stvari. Sodelavke in sodelavci me že poznajo in vedo, kako takrat z mano. Po naravi pa nisem zamerljiv človek, zato sem kmalu po izbruhu spet stari, dobri Blaž."

Ne glede na to, da si po naravi optimist in da na stvari gledaš vedno s pozitivne strani, me zanima, kaj te pri delu moti? Bi kaj spremenil, če bi imel možnost?

"Če sem čisto odkrit, me najbolj motijo delovne sobote. Vem, da to ni tako enostavno spremeniti, vendar sem o tem že premišljeval. Delo bi lahko organizirali bolj sistematično, res pa je vse odvisno od vsake delavnice posebej. Menim, da če ne bi bilo delovnih sobot, bi imeli manj problemov z bolniško odsotnostjo in nadurami. Tako pa se vedno mudi – pravijo, da

avion že čaka. Sem pa tudi razmišljal, da bi bile izmene od 7h do 15h in od 15h do 11h. A sploh veš, koliko delavcev iz proizvodnje vstaja ob 4h zjutraj? Nič čudnega, da so utrujeni do 14h, ko gredo domov. Zdaj se nekaj govori, da drugo leto ne bi bilo več delovnih sobot. To bi bilo res odlično, saj bi imeli vsi delavci, tudi jaz, več časa za družino in prosti čas. Če si sam in nimaš obveznosti, to še ni tak problem, ko pa si ustvariš družino, je vse čisto drugače.”

Beseda je nanesa na družino. Večkrat si mi omenil, da se je z rojstvom sina Juša tvoje življenje popolnoma spremenilo!

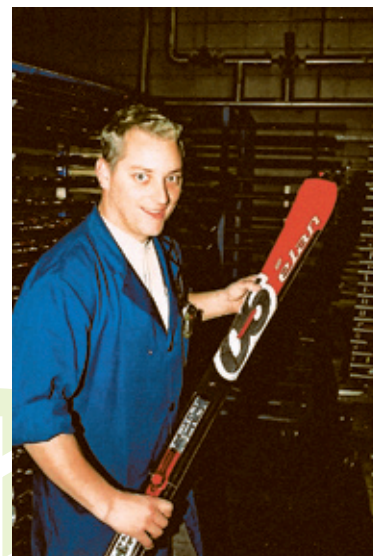
“Čisto zares – z rojstvom sina sem začel čisto drugače gledati na vse. Sam sem imel zelo lepo otroštvo, še danes se odlično razumem s starši. Moja muti je rekla, da sem bil jaz malo manj navihan, kot je pa moj sin pri skoraj dveh letih. Priznam, zelo sem ponosen na svojo življenjsko sopotnico Uršo in sina Juša. A veš, da je bila njegova prva beseda “krokodil”?! Ne sprašuj me zakaj, ampak je res. Ne vem, od kje je to pobral. Ker pa je zelo živahen fantič, je povsod potolčen in pobuškan. V dveh dneh se je naučil voziti električni tricikel v nulo. Res, ne zna biti pri miru – tako kot njegov očka ne (haha)!”

Kako pa še preživljaš svoj prosti čas, ko nisi skupaj z družino? Slišala sem namreč, da si pravi adrenalinec!

“Adrenalin je moje drugo ime. Večkrat sem že skočil s padalom, se vozil z akrobatskim letalom, da o bungee jumpingu (skoku z elastiko) in vožnji s športnimi avtomobili sploh ne govorim. Res, po naravi sem energičen, saj veš, težko sem tiho, pri miru in na enem mestu. Vedno se mora nekaj dogajati. Zelo rad imam šport, zato dobro smučam, kolesarim, v mladosti sem nekaj časa treniral tudi hokej, skratka, **ni da ni**. Pred kratkim pa sem si kupil še motor **yamaha FZR 500** – za posebne užitke!”

In še zadnje vprašanje: kaj ti pomeni Elan?

“Resnično – **verjamem** v Elan, zame je 1. na svetu. Vsaka nalepka, majica ali kapa z Elanovim logotipom mi veliko pomenijo. Naj ne zveni kot reklama oz. obrabljena fraza, ampak res z veseljem hodim v službo. Rad sem v Elanu, s svojimi sodelavci. Kar vprašaj jih! Nikoli ne pustim delavnice same, sem vedno tam, tudi ob sobotah in v nočnih urah.”

Kako hitro mine čas, nam pove podatek, da smo že pred začetkom drugega leta delovanja fundacije Elan, ustanove. V prvem letu štipendiranja dijakov in študentov, zaposlenih v okviru skupine Elan, moramo izmed dobitnikov štipendije še posebej pohvaliti naslednje dijake in študente, ki so z odličnim ali skoraj odličnim učnim uspehom končali šolanje.

Pohvalo Uprave Fundacije Elan, ustanove, za odlične učne dosežke prejmejo:

Baloh Miha

– dijak 3. letnika Srednje elektro in strojne šole Kranj;

Mihaljevič Mila

– dijakinja 4. letnika Srednje ekonomske šole Obrovac;

Bencak Neva

– dijakinja 3. letnika Srednje ekonomske – turistične šole Radovljica;

Jošt Blaž – dijak 4. letnika Srednje gradbene šole Kranj;

Magajne Gašper – dijak 2. letnika Srednje trgovske šole Kranj

in

Dukanovič Marijana

– študentka 3. letnika Visoke šole za podjetništvo Piran;

Kuralt Marjeta

– študentka 3. letnika Fakultete za arhitekturo v Ljubljani.

V letošnjem letu je na razpis fundacije prispelo 77 popolnih vlog in zelo nam je žal, da nismo mogli ugoditi prošnjam vseh prosilcev. Sredstva za štipendiranje so pač omejena in samo upamo lahko, da bomo z vsaj nekaj štipendijami pomagali našim otrokom tudi v bodoče. Uprava Fundacije Elan, ustanove, želi mnogo uspeha pri šolanju vsem otrokom naših zaposlenih sodelavk in sodelavcev in se hkrati zahvaljuje vsem zastopnikom - donatorjem Fundacije - to so naša podjetja v okviru skupine Skimar in Elan.

Fundacija Elan, ustanova

Katarina Golmajer

Zlogovna križanka

Sestavila: Petra Kejžar

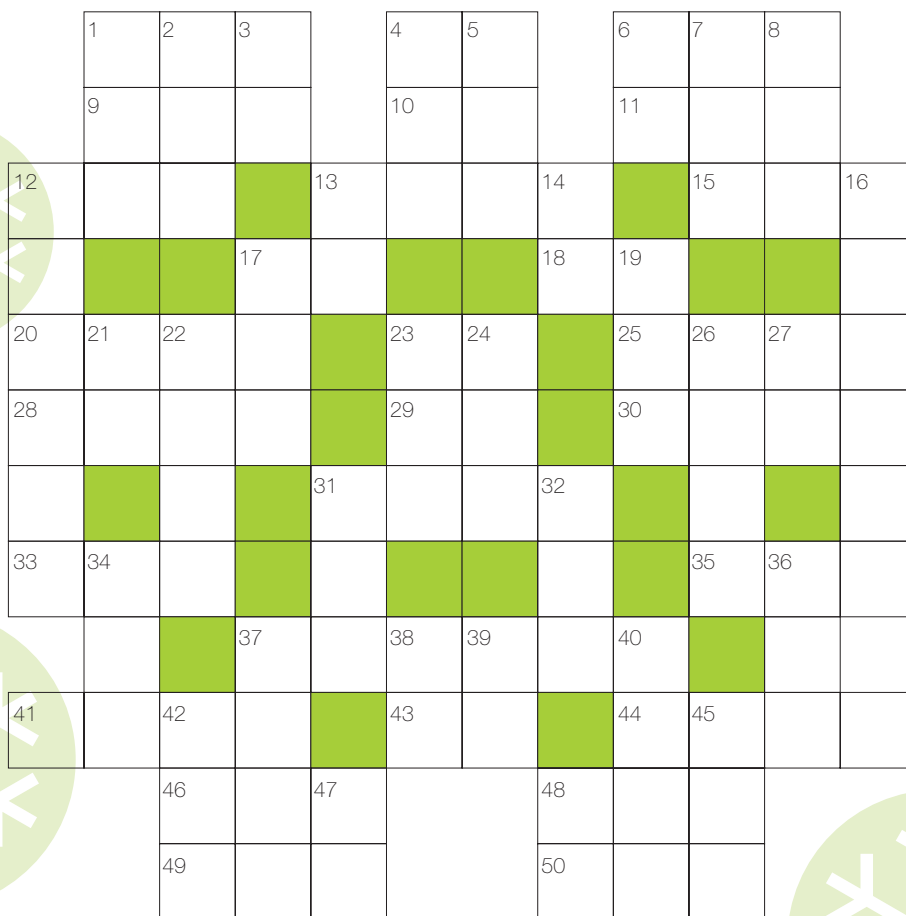
Nagrade:

**1. nagrada
brezrokavnik
Elan**

**2. nagrada
majica Elan**

**3. nagrada
šal Elan**

**4. nagrada
pas Elan**

Izpolnjeno križanko oddajte do 15.1.2005 na **repciji Elan, d.d.**, ali pošljite na naslov:

**Elan, d.d.,
Rebeka Lah,
Begunje 1,
4275 Begunje
na Gorenjskem.**

Izžrebanci pravilno rešene križanke Smučine, št. 12:

1. nagrada: toaletna torbica Elan: Robert Kralj, Brusilnica, Vzdrževanje
2.-3. nagrada: majica Elan: Silva Arh (Radovljica), Štefan Novak, Kopt, d.o.o.
4.-5. nagrada: kapa Elan: Tone Jošt, Sektor za informacijski sistem, Elan, d.d.

Vodoravno:

- Obvezujoč sporazum med dvema ali več partnerji.
- Eden od staršev (ljubkovalno).
- Nauk o ravnovesju sil.
- Po likovni predlogi ročno izvezena slika.
- Zvitek.
- Tuje žensko ime.
- Priimek pokojnega slovenskega igralca (Arnold).
- Najvišji del češkega hribovja – Sudetov.
- Gora v Kamniško-Savinjskih Alpah.
- Največji pritok Volge.
- Snov v rastlinah (sadju), ki pri segrevanju povzroči strjevanje.
- Novost.
- Boljši kozarec kelihaste oblike.
- Prebivalci jezikovno in etnično samosvoje pokrajine na SV Španije.
- Znanstvenik, biolog, ki se ukvarja z vedo o mehkužcih.
- Hokeju podobna igra z žogo, pri kateri so igralci na konjih.
- Staroindijski junaški ep.
- Ocvrti lignji.
- Lokal, kjer strežejo kavo in druge pijače.
- Okrasna rastlina raznih barv in velikosti.
- Ena glavnih ulic v New Yorku, kjer je tudi Centralni park.
- Priimek enega največjih živečih opernih pevcev.
- Reka na avstrijskem Koroškem med Karnijskimi in Ziljskimi Alpami.
- Glasno smejanje z nizkim glasom.
- Pesniška kitica italijanskega izvora.
- Mesto v grški pokrajini Tesaliji.
- Žensko ime.
- Plod tropske rastline.

Navpično:

- Medsebojno govorjenje, izmenjava misli in mnenj.
- Igralec na pihalni instrument v instrumentalni skupini.
- Izraz za striženje las do golega.
- Kraljevina v SZ Afriki.
- Drugo največje mesto v Italiji, glavno meso Lombardije.
- Slovenski pisatelj in zgodovinar (Josip, 1842 – 1907).
- Reka, ki teče skozi Rim.
- V Avstraliji in Indoneziji živeča papiga s pernatim čopom na glavi.
- Lingvistična veda o lastnih krajevnih in drugih zemljepisnih imenih.
- Dolina v vznožju Julijskih Alp.
- Grm z užitnimi rdečimi plodovi, zlasti primernimi za pripravo čaja.
- Privid.
- Knjižni ali kartotečni pregledni seznam ali zbirka.
- Dekle iz Vandotovih povesti o Kekcu.
- Razkošna hiša.
- Snov v tekočem agregatnem stanju.
- Polkrožen obok nad okroglim ali mnogokotnim središčnim prostorom.
- Ime hčerke slikarja Picasoja.
- Tropsko drevo iz rodu metuljnic.
- Reka v zahodni Slavoniji, levi pritok Save.
- Ladijska kabina.
- Starodavno pristaniško mesto v srednji Italiji.
- Glavno mesto Poljske.
- Število, kateremu se členi zaporedja števil približujejo.
- Organom blasti namenjena pismena izjava, prošnja, zahteva.
- Zatočišče (v drugi državi).
- Del drevesa.
- Smučarsko središče nad Sarajevom.
- Drugo največje mesto in morsko pristanišče na Nizozemskem.
- Hebrejski vzklak veselja: Slava!, Hvaljen bodi!
- Zolajevo delo iz ciklusa 20 romanov.
- Reka, ki izvira na Češkem in teče po Nemčiji ter se izliva v Baltsko morje.

smučina

**postavitev
dec. 2004**